

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Ndob/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 1113203580
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1113203580.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SLOV COUPON, a. s., Moskovská 4, 811 08 Bratislava, IČO: 30 842 000, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: Slovinská republika - Veľvyslanectvo republiky Slovinsko, Věntúrska 5, 813 15 Bratislava, zastúpenému: BAJO LEGAL, s.r.o., Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, IČO: 36 860 581, o zaplatenie 41.127,24 eura s príslušenstvom, o určenie vecnej príslušnosti takto

rozhodol:

Vec vedenú na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/20/2013 prejedná a rozhodne ako vecne príslušný Krajský súd v Bratislave.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave vec sp. zn. 4Cb/2/2012 postúpil vec s poukazom

na ustanovenie § 88 ods. 2 O. s. p., Okresnému súdu Bratislava I ako súdu vecne príslušnému.

Okresný súd Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) s postúpením veci nesúhlasil a vec predložil na rozhodnutie o vecnej príslušnosti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Ako dôvod nesúhlasu s postúpením veci uviedol, že v predmetnej veci sa žalobca domáha voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 41.127,24 eura s príslušenstvom z titulu nezaplateného nájomného, a teda predmetom konania nie je vec týkajúca sa rozhodcovského konania. Okresný súd Bratislava I ďalej uviedol, že nie je v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. c) O. s. p. vecne príslušný na konanie vo veci, nakoľko odporcom je Slovinská republika - Veľvyslanectvo republiky Slovinsko.

Najvyšší súd vrátil vec okresnému súdu bez rozhodnutia o nesúhlase s postúpením veci podľa § 104a O. s. p. na ustálenie predpokladu, či je daná právomoc súdov Slovenskej republiky vo veci konať.

Uznesením z 05. augusta 2013, č. k. 32Cb/20/2013-26, okresný súd konanie podľa § 104 ods. 1 O. s. p. zastavil z dôvodu nedostatku právomoci súdov Slovenskej republiky konať a rozhodnúť vo veci, ktorý tvorí neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok konania.

Na odvolanie žalobcu krajský súd uznesením z 25. júla 2014, č. k. 3Cob/311/2013-66, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s odôvodnením, že okresný súd nepostupoval správne, keď právomoc súdov Slovenskej republiky rozhodovať v danej veci posúdil

podľa zákona č. 97/1963 Zb. a neaplikoval Nariadenie Rady č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Okresný súd vec opätovne predložil najvyššiemu súdu s nesúhlasom s postúpením veci krajským súdom. Uviedol, že právomoc súdov Slovenskej republiky je založená v zmysle čl. 24 Nariadenia Rady č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Poukázal na ust. § 9 ods. 2 písm. c/ O. s. p. s tým, že v predmetnej veci je žalovaným Slovenská republika - Veľvyslanectvo republiky Slovensko, teda vecne príslušným na prejednanie a rozhodnutie je krajský súd.

Podľa § 104a ods. 3 O. s. p., ak súd, ktorému bola vec postúpená, s jej postúpením nesúhlasí, predloží vec bez rozhodnutia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú sudy nižšieho stupňa viazané.

Najvyšší súd vec preskúmal a dospel k záveru, že vecne príslušným na prejednanie a rozhodnutie vo veci je Krajský súd v Bratislave.

Podľa § 9 ods. 2 písm. c/ O. s. p., krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky.

Predpokladom vecnej príslušnosti krajského súdu v zmysle citovaného ustanovenia je kumulatívne splnenie troch podmienok. Prvou podmienkou je, že predmetom konania je určitý spor, preto nemôže ísť o konania, ktoré majú nesporný charakter. Z obsahu spisu najvyšší súd zistil, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie dlžného nájomného za nájom nebytových priestorov nachádzajúcich sa na 3. a 4. nadzemnom podlaží domu s. č. XXXXX na parc. č. XXXX, kat. úz. U., na ulici J., ktoré boli žalovanému prenajaté zmluvou o nájme nebytových priestorov z 11.07.1997, nemožno mať preto pochybnosti o sporovom charaktere predmetnej veci.

Ďalšou podmienkou je, že daný spor sa má týkať cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, teda účastníkom konania je akýkoľvek štát s výnimkou Slovenskej republiky, prípadne osoby požívajúce diplomatické imunity a výsady (vyhláška č. 32/1969 Zb. o Viedenskom dohovore o konzulárnych stykoch, vyhláška č. 157/1964 Zb. o Viedenskom dohovore o diplomatických stykoch). V prejednávanej veci je žalovaným Slovenská republika a s ohľadom na predmet konania, týkajúci sa jeho zastupiteľského úradu možno považovať aj túto podmienku za splnenú.

Tretou podmienkou je dispozícia právomocou súdov Slovenskej republiky vec prejednať a rozhodnúť. Otázka právomoci súdov Slovenskej republiky bola riešená v rozhodnutí krajského súdu z 25. júla 2014, sp. zn. 3Cob/311/2013, s ktorého závermi sa najvyšší súd stotožňuje.

Na doplnenie sa však žiada uviesť, že princíp absolútnej imunity štátov založeného na doktríne *in parem non habet imperium*, podľa ktorej štát nemôže podliehať súdnej právomoci iného štátu, je v súčasnosti prekonaný. V súčasnosti sa však už v medzinárodnom práve etabloval princíp tzv. funkčnej imunity štátu, ktorý rozlišuje medzi *acta iure imperii*, teda úkonmi štátu spojenými s jeho postavením ako suveréna, a *acta iure gestionis*, teda úkonmi, ktoré nespádajú do výkonu verejnej moci a v ktorých štát vystupuje ako subjekt súkromného práva (viď napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 154/11, *Mahamdia proti République algérienne démocratique et populaire*, príp. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Cudak proti Litve*). Na uvedenú tendenciu v oblasti jurisdikčnej imunity štátov reagoval aj zákonodarcovia novelizáciou ust. § 47 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom s účinnosťou od 01.01.2015, kedy sa uvedený princíp funkčnej imunity štátu premietol aj do právneho poriadku Slovenskej republiky.

Keďže v preskúmvanej veci, vzhľadom na predmet konania, žalovaný ako cudzí štát nevystupuje ako suverénny nositeľ verejnej moci, ale ako právnická osoba v občianskoprávnom vzťahu charakterizovanom právnou rovnosťou účastníkov, odôvodňujú pravidlá medzinárodného práva záver, že táto právnická osoba - cudzí štát - nepožíva funkčnú imunitu, a že v tejto veci je daná právomoc slovenských súdov.

Na základe uvedeného možno uzavrieť, že boli splnené všetky podmienky predpokladané ust. § 9 ods. 2 písm. c/ O. s. p., preto súdom vecne príslušným na prejednanie a rozhodnutie je Krajský súd v Bratislave.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.